

[Ib Christensen.]

sine overvejelser med hensyn til den fremtidige drift af DSB-kioskerne.«

(Spm. nr. 90).

Begrundelse.

Der henvises til besvarelse af 8. december 1976 af et spørgsmål fra folketingsmedlem Brusvang (Folketingets Forhandlinger 1976-77, 1. samling, sp. 2870).

Baggrunden for mit spørgsmål er den utryghed, DSBs kioskforpagtere føler for deres fremtidige erhvervs muligheder. De har intet kunnet få oplyst om indholdet af den hovedaftale, DSB har indgået med en enkelt person, eller om det i realiteten er DSB selv, der optræder som hovedforpagter.

De har endvidere ikke kunnet få oplyst størrelsen af den bonus, der tilgår hovedforpagteren for de indkøb, forpagterne foretager i en række engrosfirmaer, og om der i denne forbindelse er tale om konkurrencebegrænsende eneforhandlingsaftaler i strid med monopolløvgivningen.

Hvis det er ministerens opfattelse, at kiosk-systemet under DSB skal ændres ud fra koncernprincipper, der lader et forhandlermonopol erstatte et betydeligt antal mindre, selvstændige næringsdrivende, bør ministeren dokumentere, at dette vil være i forbrugernes interesse.

Minister for offentlige arbejder *Kjeld Ole-sens* svar (13/4 77):

DSB har ikke til hensigt selv at engagere sig direkte i driften af kiosker m. v. på DSBs områder.

Driften vil som hidtil blive lagt i hænderne på en hovedforpagter, der til DSB skal betale en afgift til dækning af bl. a. husleje samt afskrivning og forrentning af de af DSB foretagne investeringer i lokaler og nagelfast inventar.

Hovedforpagterens planer om gradvis at overgå fra det nuværende underforpagterprincip for et antal moderniserede kioskers vedkommende til fast aflønnede bestyrere sigter på en nødvendig forbedring af driftsøkonomien. Herigennem skulle det blive muligt fortsat at opretholde et antal ældre bortforpagtede kiosker, som ikke har en tilfredsstillende rentabilitet.

DSB har henstillet til hovedforpagteren, at

han ved denne systemændring, som over en 5 års periode kan komme til at omfatte omkring halvdelen af de 114 kiosker, der i dag drives gennem underforpagter, tager videst muligt hensyn til de nuværende underforpagtere og, hvor det er muligt, og hvor kvalifikationerne er til stede, tilbyder dem ansættelse som fast aflønnede bestyrere.

Som anført i daværende trafikminister Niels Matthiasens svar på folketingsmedlem Brusvangs spørgsmål nr. 152 af 2. december 1976 overvejer DSB for tiden, om hovedforpagter-systemet yderligere kan forbedres ved omlægning til aktieselskabsform.

Formålet hermed skulle bl. a. være at opnå en endnu bedre kontrol med aktiviteterne samt opnå sådanne driftsøkonomiske fordele, at såvel servicestandard som prispolitik kan yderligere forbedres til gavn for det rejsende publikum.

Af *Ib Christensen* (DR) til justitsministeren (30/3 77):

»Ministeren bedes oplyse, hvilket lovgrundlag der er gældende for dansk politis samarbejde med Interpol, samt oplyse, om danske borgernes retssikkerhed kan trues af de informationer, politiet videregiver via Interpol, dvs. om politiet videregiver andre informationer til Interpol end oplysninger om straffeattest og om konkrete retssager, f. eks. baggrundsdata om personers privatliv og politiske opfattelse.«
(Spm. nr. 91).

Begrundelse.

Som baggrund for spørgsmålet medsendes til ministerens orientering en artikel, »Interpol skal synes i sømmene«, af Niels Stensgaard (Politiken den 20. marts 1977). Den i artiklen omtalte rapport fra General Accounting Office, den amerikanske kongres' hovedrevisorat, kunne gøre det relevant at få klarhed over ovennævnte spørgsmål.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (15/4 77):

De danske judicielle myndigheder og dansk politis samarbejde med tilsvarende myndigheder i andre lande foregår i overensstemmelse med den lovgivning, som er gældende i de enkelte lande. De vigtigste aftaler, som Danmark har ratificeret, er Enkeltkonvention af 1961 angående narkotiske midler, Europæisk konven-